
SPREJETA BESEDILA

P8_TA(2019)0032

Razmere na področju temeljnih pravic v Evropski uniji v letu 2017

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 16. januarja 2019 o razmerah na področju temeljnih pravic v Evropski uniji v letu 2017 (2018/2103(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji (PEU) in Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- ob upoštevanju Konvencije OZN o otrokovih pravicah,
- ob upoštevanju Konvencije OZN o pravicah invalidov, ki je v EU začela veljati 21. januarja 2011 v skladu s Sklepom Sveta 2010/48/ES z dne 26. novembra 2009 o sklenitvi Konvencije Združenih narodov o pravicah invalidov s strani Evropske skupnosti¹,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/43/ES z dne 29. junija 2000 o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost²,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2000/78/ES z dne 27. novembra 2000 o splošnih okvirih enakega obravnavanja pri zaposlovanju in delu³,
- ob upoštevanju Okvirnega sklepa Sveta 2008/913/PNZ z dne 28. novembra 2008 o boju proti nekaterim oblikam in izrazom rasizma in ksenofobije s kazensko-pravnimi sredstvi⁴,
- ob upoštevanju letnega poročila Komisije za leto 2017 o uporabi Listine EU o temeljnih pravicah⁵,
- ob upoštevanju poročila Komisije iz leta 2014 o boju proti korupciji v EU

---

¹ UL L 23, 27.1.2010, str. 35.

² UL L 180, 19.7.2000, str. 22.

³ UL L 303, 2.12.2000, str. 16.

⁴ UL L 328, 6.12.2008, str. 55.

⁵ Evropska komisija, Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?uri=COM%3A2018%3A396%3AFIN>.

(COM(2014)0038),

- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 6. junija 2011 z naslovom Boj proti korupciji v EU (COM(2011)0308),
- ob upoštevanju evropskega stebra socialnih pravic,
- ob upoštevanju druge raziskave Evropske unije o manjšinah in diskriminaciji (EU-MIDIS II),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 30. avgusta 2017 z naslovom Vmesni pregled okvira EU za nacionalne strategije vključevanja Romov (COM(2017)0458),
- ob upoštevanju sklicevanj iz predhodnih poročil o stanju na področju temeljnih pravic v Evropski uniji,
- ob upoštevanju prejšnjih resolucij Evropskega parlamenta in drugih evropskih in mednarodnih institucij in agencij,
- ob upoštevanju različnih poročil nacionalnih, evropskih in mednarodnih nevladnih organizacij,
- ob upoštevanju dela, ki ga opravljajo Agencija Evropske unije za temeljne pravice, Svet Evrope in Beneška komisija,
- ob upoštevanju poročila Agencije EU za temeljne pravice o temeljnih pravicah za leto 2017¹,
- ob upoštevanju poročila Agencije EU za temeljne pravice o antisemitizmu – pregled razpoložljivih podatkov v Evropski uniji za obdobje 2006–2016,
- ob upoštevanju sodne prakse Sodišča Evropske unije in Evropskega sodišča za človekove pravice,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 15. aprila 2015 ob mednarodnem dnevu Romov – rasno sovraštvo do Romov v Evropi in priznanje, s strani EU, dneva spomina na genocid nad Romi med drugo svetovno vojno²,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. oktobra 2017 o vidikih temeljnih pravic pri vključevanju Romov v EU: boj proti anticiganizmu³,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 1. junija 2017 o boju proti antisemitizmu⁴,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. aprila 2016 o razmerah v Sredozemlju in potrebi po celostnem pristopu EU k migraciji⁵,

---

¹ Agencija Evropske unije za temeljne pravice, Poročilo o temeljnih pravicah za leto 2017, <http://fra.europa.eu/en/publication/2017/fundamental-rights-report-2017>.

² Sprejeta besedila, P8_TA(2015)0095.

³ UL C 346, 27.9.2018, str. 171.

⁴ UL C 307, 30.8.2018, str. 183.

⁵ UL C 58, 15.2.2018, str. 9.

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. februarja 2018 o varstvu in nediskriminaciji manjšin v državah članicah EU¹,
  - ob upoštevanju dela Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, Odbora za ustavne zadeve, Odbora za pravice žensk in enakost spolov, Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter Odbora za peticije,
  - ob upoštevanju člena 52 Poslovnika,
  - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A8-0466/2018),
- A. ker je spoštovanje načela pravne države osnovni pogoj za varstvo temeljnih pravic in ker imajo države članice končno odgovornost za varovanje človekovih pravic vseh ljudi z zakonitvijo in izvajanjem mednarodnih pogodb in konvencij na področju človekovih pravic; ker bi bilo treba načelo pravne države, demokracijo in temeljne pravice stalno utrjevati; ker vsak poskus spodkopavanja teh načel ne škodi le zadevni državi članici, temveč tudi Uniji kot celoti; ker korupcija resno ogroža demokracijo, pravno državo in temeljne pravice ter škoduje vsem državam članicam EU in EU kot celoti; ker je izvajanje protikorupcijskega pravnega okvira v državah članicah še vedno neenotno;
- B. ker je Evropski parlament v svojih resolucijah in poročilih države članice večkrat pozval, naj vzpostavijo ustrezne politike, s katerimi bi se v celoti zagotovilo spoštovanje socialnih, političnih in gospodarskih pravic invalidov, starejših in najranljivejših oseb; ker so pravice manjšin tesno povezane z načelom pravne države; ker člen 2 PEU izrecno omenja pravice pripadnikov manjšin in ker te pravice zaslužijo enako obravnavo kot druge pravice iz pogodb;
- C. ker so migranti in prosilci za azil leta 2017 še prihajali v Evropo, meje in pristanišča pa so čedalje bolj zaprta; ker ta resničnost zahteva resnično solidarnost EU, da bi se vzpostavile ustrezne strukture za sprejem tistih, ki to najbolj potrebujejo in so najranljivejši; ker so mnogi migranti in prosilci za azil, ki poskušajo priti v EU, na milost in nemilost prepuščeni tihotapcem in kriminalcem ter so dovzetni za kršitve svojih pravic, vključno z nasiljem, zlorabo in izkoriščanjem; ker so ženske in otroci bolj izpostavljeni tveganju trgovine z ljudmi in spolne zlorabe v rokah trgovcev z ljudmi, zaradi česar bi morale države članice vzpostaviti in okrepiti sisteme za zaščito otrok, da bi preprečile nasilje, zlorabo, zanemarjanje in izkoriščanje otrok in se odzvale nanje v skladu z zavezami, določenimi v akcijskem načrtu iz Vallette in resoluciji Evropskega parlamenta z dne 3. maja 2018 o zaščiti otrok pri migracijah²;
- D. ker je posebna poročevalka Sveta OZN za človekove pravice za spodbujanje in varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin v boju proti terorizmu v svojem poročilu priznala, da morajo države svoje prebivalce zaščititi pred terorističnimi dejanji, hkrati pa poudarila, da je treba varnostne ukrepe, vključno s protiterorističnimi ukrepi, izvajati v skladu z načeli pravne države in ob spoštovanju temeljnih pravic;
- E. ker poročilo Agencije Evropske unije za temeljne pravice z naslovom Violence against women: an EU-wide survey (Nasilje nad ženskami: vseevropska raziskava), ki je bilo

¹ UL C 463, 21.12.2018, str. 21.

² Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0201.

objavljeno marca 2014, ugotavlja, da je bila tretjina vseh žensk v Evropi vsaj enkrat v odraslem življenju žrtev telesnega ali spolnega nasilja, 20 % deklet je bilo izpostavljenih spletnemu nadlegovanju, vsaka dvajseta je bila posiljena, več kot desetina pa je bila žrtev spolnega nasilja z uporabo sile, ter poudarja, da se je treba proti nasilju nad ženskami boriti v vseh državah članicah EU, tudi v tistih, ki še niso ratificirale Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (Istanbulska konvencija), in sicer zaradi obsega težave, hudih posledic nasilja in učinka, ki ga ima na življenja žensk in na družbo kot celoto; ker pri invalidnih ženskah obstaja večja verjetnost, da bodo postale žrtev nasilja v družini in spolnih napadov, kot pri neinvalidnih ženskah;

- F. ker ženske in dekleta v EU doživljajo strukturno neenakost med spoloma v različnih oblikah in v različnih okoljih, ki vključuje diskriminacijo na podlagi spola, spolno nadlegovanje, nasilje na podlagi spola in do žensk sovražni govor, ki močno omejuje njihovo zmožnost uveljavljanja svojih pravic in enakopravnega sodelovanja v družbi; ker je leta 2017 gibanje #MeToo izboljšalo ozaveščenost o obsegu in intenzivnosti spolnega nadlegovanja, spolnega nasilja in nasilja na podlagi spola, s katerimi se soočajo ženske; ker je gibanje #MeToo zagotovilo pozitivno spodbudo za enakost spolov, vendar so primeri spolnega nadlegovanja ter spolnega nasilja in nasilja na podlagi spola še vedno zelo razširjeni; ker so v preteklih letih poročila opozarjala na vse večje število negativnih odzivov na pravice žensk in enakost spolov v EU; ker ženske v Uniji zaradi različnih politik in zakonodaj držav članic niso enakopravne, kar zadeva pravico do splava;
- G. ker sta svoboda govora in svoboda zbiranja v demokratičnih družbah instrumenta, s katerima lahko ljudje sodelujejo v javni razpravi in dosežejo družbene spremembe; ker so svoboda, pluralizem in neodvisnost medijev ključni sestavni deli pravice do svobode izražanja in so bistveni za demokratično delovanje EU in njenih držav članic; ker so novinarji in drugi medijski akterji v EU pogosto izpostavljeni nevarnosti v obliki napadov, groženj in pritiskov ter celo umorov s strani državnih in nedržavnih akterjev; ker je malteška novinarka Daphne Caruana Galizia, ki je preiskovala škandale v zvezi z izogibanjem davkom, davčnimi goljufijami, korupcijo in pranjem denarja, pred svojim umorom večkrat poročala, da je prejela grožnje, in ker so potrebne neodvisne preiskave, ki bi omogočile popolno identifikacijo storilcev, da bi jih privedli pred sodišče; ker imajo mediji in organizacije civilne družbe v demokraciji temeljno vlogo;
- H. ker člen 21(1) Listine o temeljnih pravicah določa, da je prepovedana vsakršna diskriminacija na podlagi spola, rase, barve kože, invalidnosti, etničnega ali socialnega porekla, genetskih značilnosti, veroizpovedi ali prepričanja, jezika, pripadnosti narodnosti manjšini, premoženja, rojstva, starosti ali spolne usmerjenosti; ker je svoboda misli, vesti in veroizpovedi zagotovljena s členom 10 Listine o temeljnih pravicah in členom 9 Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin; ker vztrajna rasistična in ksenofobna stališča v državah članicah postajajo vse bolj normalna in ker takšno držo prevzemajo tudi mnenjski voditelji in politiki po vsej EU, s tem pa spodbujajo družbeno ozračje, v katerem cvetijo rasizem, diskriminacija in kazniva dejanja iz sovraštva; ker je ta drža v nasprotju s skupnimi evropskimi vrednotami, h katerim so se zavezale vse države članice;
- I. ker se migranti, potomci migrantov in pripadniki družbeno-kulturnih manjšin še naprej soočajo z razširjeno diskriminacijo po vsej EU in na vseh področjih življenja; ker študije Agencije za temeljne pravice poudarjajo, da žrtve, ki nimajo urejenega

prebivališča, nerade prijavijo zlorabe javnim organom in da priseljenski status povečuje tveganje za kazensko viktimizacijo žrtve; ker so bili kljub številnim pozivom Komisiji sprejeti le omejeni ukrepi za zagotovitev učinkovitega varstva manjšin;

- J. ker je Agencija za temeljne pravice postala center odličnosti za zagotavljanje dokazov na področju temeljnih pravic institucijam EU in državam članicam;

Pravna država, demokracija in temeljne pravice

1. potrjuje, da sta delitev oblasti in neodvisnost sodstva bistveni za to, da se v družbi zagotovi učinkovito delovanje pravne države; želi spomniti, da je ta koncept vključen v Splošno deklaracijo človekovih pravic iz leta 1948 in v člen 47 Listine o temeljnih pravicah ter zlasti v načela enakosti pred zakonom, domneve nedolžnosti in pravice do poštenega in javnega obravnavanja pred neodvisnim in nepristranskim sodiščem; opozarja, da so bile te temeljne vrednote navdih za uvodne člene evropskih pogodb, ki so jih vse države članice prostovoljno podpisale in se zavezale k njihovem spoštovanju; trdi, da ne moreta ne nacionalna suverenost ne subsidiarnost utemeljiti tega, da država članica sistematično ne spoštuje temeljnih vrednot Evropske unije in pogodb;
2. želi spomniti, da je pravna država del zaščite vseh vrednot iz člena 2 PEU in prvi pogoj za njihovo zaščito; poziva vse pomembne akterje na ravni EU in nacionalni ravni, vključno z vladami, parlamenti in sodstvom, naj si bolj prizadevajo za zaščito in krepitev pravne države; želi spomniti, da so ti akterji dolžni obravnavati pomisleke v zvezi s pravno državo in da imajo pomembno vlogo pri preprečevanju propadanja pravne države, kar ne pomeni zgolj brezpogojne uporabe prava, temveč demokratično sprejemanje vladavine prava ob strogem upoštevanju mednarodnih konvencij ter zlasti pravic demokratične opozicije in manjšin;
3. ostro obsoja prizadevanja vlad nekaterih držav članic, da bi oslabile delitev oblasti in neodvisnost sodstva; je zaskrbljen, ker kljub temu, da je večina držav članic v skladu s standardi Sveta Evrope sprejela zakonodajo za zagotovitev neodvisnosti in nepristranskosti sodstva, težave pri uporabi teh standardov niso bile odpravljene, kar omogoča politični vpliv na nacionalno sodstvo, spodbuja pa tudi prepričanje javnosti o vmešavanju v sodne postopke in pristranskosti posameznih sodnikov; želi spomniti, da ima Komisija kot varuhinja Pogodb v skladu s členom 17(1) PEU legitimnost in pristojnost za zagotovitev izvajanja pogodb in ukrepov, ki jih sprejmejo institucije v skladu s pogodbami, kar vključuje zagotavljanje, da vse države članice spoštujejo načela pravne države in druge vrednote, ki so zapisane v členu 2 PEU;
4. je seznanjen s prizadevanji Komisije in Sveta za zagotovitev, da vse države članice v celoti spoštujejo pravno državo, demokracijo in temeljne pravice, vendar je seznanjen tudi z zaenkrat omejenim učinkom postopkov, ki so bili uvedeni v skladu s členom 7(1) PEU; meni, da bi morala imeti Unija možnost, da zoper države članice, ki ne spoštujejo vrednot iz člena 2 PEU, uvede postopek za ugotavljanje kršitev, ter da bi bilo treba v primeru, ko so izčrpane vse druge možnosti za zagotovev spoštovanja, uporabiti člen 7 PEU; meni, da neučinkovitost EU pri ustavljanju resnih in vztrajnih kršitev vrednot iz člena 2 PEU v nekaterih državah članicah spodbujata zaupanje med državami članicami in verodostojnost EU; poleg tega poudarja, da vztrajno nekaznovanje kršitev spodbuja druge države članice, da krenejo po isti poti; poziva Svet, naj preuči in spremlja predloge Komisije in Parlamenta v zvezi s postopki za ugotavljanje kršitev in

morebitnimi sankcijami;

5. opozarja, da je potrebno nepristransko in redno ocenjevanje razmer na področju pravne države, demokracije in temeljnih pravic v vseh državah članicah; poudarja, da mora ocenjevanje temeljiti na objektivnih merilih; v zvezi s tem opozarja, da ima Svet prav tako odločilno vlogo pri varstvu pravne države in drugih vrednot iz člena 2 PEU, ter pozdravlja prizadevanja nekaterih držav članic, da bi se znotraj Sveta uvedlo redno ocenjevanje razmer na področju pravne države v vseh državah članicah; poziva Svet, naj hitro ukrepa v tej smeri; želi spomniti na resolucijo Parlamenta z dne 25. oktobra 2016 s priporočili Komisiji o uvedbi mehanizma EU za demokracijo, pravno državo in temeljne pravice¹, ponovno poziva Komisijo, naj na podlagi člena 295 PDEU poda predlog o sklenitvi pakta Unije za demokracijo, pravno državo in temeljne pravice v obliki medinstitucionalnega sporazuma, ki bo določal ureditve za lažje sodelovanje med institucijami Unije in državami članicami v okviru člena 7 PEU; meni, da bi bil to pošten, uravnotežen, reden in preprečevalni mehanizem za obravnavanje morebitnih kršitev vrednot iz člena 2 PEU, ki bi lahko deloval podobno kot evropski semester za ekonomsko politiko; opozarja na neločljivo povezavo med pravno državo in temeljnimi pravicami ter potrebo po ozaveščanju vseh Evropejcev o skupnih vrednotah EU in Listini; poudarja, kako pomembna je vloga ad hoc delegacij, ki jih Evropski parlament napoti v države članice, kadar obstajajo jasni dokazi o hudih kršitvah demokracije, pravne države in temeljnih pravic;
6. se strinja, da bi morala ocena pravne države temeljiti na trdnih, objektivnih in primerljivih podatkih in analizi; opozarja, da bi bilo treba temeljne pravice vključiti kot del ocene učinka v vse zakonodajne predloge; v zvezi s tem pozdravlja novi evropski informacijski sistem temeljnih pravic, ki ga je vzpostavila Agencija za temeljne pravice in bo združeval vse podatke v zvezi s temeljnimi pravicami, pridobljene v okviru različnih mehanizmov na ravni OZN, Sveta Evrope in EU;
7. poudarja, da je glavna prednostna naloga EU še vedno povečanje kakovosti, neodvisnosti in učinkovitosti nacionalnih pravosodnih sistemov, zlasti kar zadeva delo sodnikov, tožilcev in odvetnikov; poudarja, da je nujno treba v pravne in pravosodne sisteme uvesti vidik, ki upošteva različnost spolov, kar pomeni, da je treba razviti komponento spola in jo institucionalizirati s programi usposabljanja za vse zaposlene v sodstvu;
8. poudarja, da korupcija ne pomeni le pomembne sistemske ovire za uresničevanje demokracije in spoštovanje pravne države, ampak lahko povzroči tudi številne kršitve temeljnih pravic, s tem pa resno ogroža načelo pravične obravnave vseh državljanov; je zaskrbljen zaradi novih zakonodajnih pobud v nekaterih evropskih državah, s katerimi bi se lahko izničile že sprejete reforme za krepitev preprečevanja korupcije; v zvezi s tem poziva vse države članice in institucije EU, naj se odločno borijo proti sistemski korupciji ter naj razvijejo učinkovite instrumente za preprečevanje korupcije, boj proti njej in njeno sankcioniranje ter za redno preverjanje uporabe javnih sredstev; v ta namen poziva države članice in institucije EU, naj si prizadevajo za čimprejšnjo ustanovitev Evropskega javnega tožilstva; poziva države članice, ki še niso izrazile namere o sodelovanju v Evropskem javnem tožilstvu, naj to storijo; obžaluje odločitev Komisije, da ne bo objavila drugega polletnega poročila o korupciji v EU, ter jo poziva, naj še naprej objavlja poročila o boju proti korupciji; poudarja, da informativni pregledi

---

¹ UL C 215, 19.6.2018, str. 162.

boja proti korupciji v okviru evropskega semestra niso dovolj učinkovit ukrep, da bi se nedvoumno zagotovila prednostna obravnava te problematike; pozdravlja izjavo Komisije iz njenega sporočila o boju proti korupciji v EU, da bo zaprosila za odobritev sodelovanja v mreži za boj proti korupciji GRECO, ki jo je vzpostavil Svet Evrope;

9. poudarja pomen svobode gibanja in prebivanja kot ene od najpomembnejših temeljnih pravic, ki jih jamči EU; poudarja, da izstop Združenega kraljestva vpliva neposredno na življenja milijonov evropskih državljanov, zlasti državljanov EU, ki prebivajo v Združenem kraljestvu, in državljanov Združenega kraljestva, ki živijo v sedemindvajseterici, ter poudarja, da bi moralo biti varovanje temeljnih pravic ljudi enako pomembno kot drugi vidiki; poziva, naj se po izstopu Združenega kraljestva zaščitijo temeljne pravice državljanov EU in njihovih družin, ki so se na podlagi svobode gibanja selili v Uniji;
10. poudarja, da morajo vsi ukrepi za boj proti terorizmu ali organiziranemu kriminalu spoštovati demokracijo, pravno državo in temeljne pravice v EU; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da javni organi vse pogosteje uporabljajo upravne ukrepe, ki niso v skladu z načeli pravne države, ter da se politike na tem področju uporabljajo za obravnavo vse večjega števila kaznivih dejanj in prekrškov, zlasti v okviru ukrepov, sprejetih zaradi izrednega stanja; poziva države članice, naj bo vsa izredna zakonodaja skladna z načeli sorazmernosti in nujnosti ter naj bodo vsi ukrepi, sprejeti v tem okviru, jasno časovno omejeni ter demokratično in redno nadzorovani; zavrača vsakršno mešanje priseljevanja in terorizma ter vsakršno uporabo protiterorističnih ukrepov za omejevanje nekaterih migracijskih tokov;

Migracije

11. obsoja zlorabe in kršitve človekovih pravic, katerih žrtve so nekateri migranti in begunci, zlasti kar zadeva dostop do ozemlja, sprejemne pogoje, azilne postopke, pridržanje priseljencev in zaščito ranljivih oseb ter opozarja, kako pomembno je, da države članice spoštujejo in v celoti prenesejo skupni azilni sveženj, ki ga je sprejela EU; opozarja, da otroci predstavljajo skoraj tretjino vseh prosilcev za azil in so še posebno ranljivi; poziva Unijo in njene države članice, naj si še bolj prizadevajo za preprečevanje izginotja mladoletnikov brez spremstva; opozarja, da je pravica do azila izrecno določena v členu 18 Listine; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da so prosilci za azil LGBTI zaradi skrajšanih postopkov in seznamov varnih držav ter zaradi postopkov jemanja nazaj v okviru dublinskih pravil bolj izpostavljeni tveganju, da so vrnjeni, preden lahko utemeljijo svojo prošnjo za azil v tretji državi ali drugi državi članici, v primerih, ko jim grozi preganjanje na podlagi njihove spolne usmerjenosti, spolne identitete, spolnega izražanja ali spolnih značilnosti;
12. poziva države članice, naj njihovi organi preverijo, ali je mogoče njihove legitimne cilje doseči z blažjimi prisilnimi ukrepi, kot je pridržanje, v primerih prosilcev za azil, beguncev in migrantov pa naj odločitev za pridržanje v celoti utemeljijo z dejstvi in pravnimi argumenti; opozarja, da so vse države članice podpisnice Ženevske konvencije in da morajo zato ne glede na okoliščine zagotoviti spoštovanje vseh določb konvencij; poudarja, da so lahko migrantke dvojno diskriminirane – kot migrantke in kot ženske – ter da se lahko med migriranjem soočajo s posebnimi okoliščinami, tudi v centrih za pridržanje ali sprejemnih centrih, zlasti z nadlegovanjem in napadi na svojo varnost, telesno celovitost in zasebnost, ter s potrebo po dostopu do ženskih higienskih proizvodov in ginekološke zdravstvene oskrbe; poziva k vzpostavitvi in okrepitvi

sistemov za zaščito žensk, da bi v skladu z zavezami, določenimi v akcijskem načrtu iz Vallette, preprečili ter odpravili nasilje, zlorabo, zanemarjanje in izkoriščanje, katerega žrtve so;

13. želi spomniti, da je UNICEF večkrat poudaril, da pridržanje v nobenem primeru ni v največjo otrokovo korist ter da je treba poiskati alternative pridržanju tako za otroke brez spremstva kot za otroke v spremstvu družin; poziva, naj se razvijejo in sprejmejo posebni postopki za zagotavljanje varstva vseh otrok, v skladu s Konvencijo OZN o otrokovih pravicah; poudarja, da so v primeru ločitve družinskih članov, tudi v primeru pridržanja, ženske in otroci izpostavljeni večjim tveganjem; poleg tega poudarja, da ima načelo največje otrokove koristi prednost v vseh vidikih v zvezi z otroki in praktičnim izvajanjem pravice otroka, da izrazi svoje mnenje; želi spomniti, da člen 14 Listine o temeljnih pravicah in člen 28 Konvencije OZN o otrokovih pravicah vsakemu otroku, tudi migrantskemu in begunskemu otroku, ne glede na njegov status, brez spremstva ali s spremstvom, zagotavljata pravico do izobraževanja, pri čemer se je treba izogibati ločenemu poučevanju in segregaciji; zato poziva države članice, naj zagotovijo, da se otrokom migrantom in begunskim otrokom po njihovem prihodu hitro omogoči dostop do formalnega in neformalnega izobraževanja; poudarja, da bi morale države članice poskrbeti, da imajo migrantski in begunski otroci učinkovito jezikovno, socialno in psihološko podporo glede na individualno presojo njihovih potreb; je zaskrbljen zaradi posebnih potreb in ranljivosti prosilcev za azil iz marginaliziranih skupin ter poziva države članice, naj zagotovijo spoštovanje njihovih posebnih potreb glede varnosti, zdravstvenega varstva in pravnega priznanja;
14. poudarja, da mora ukrepanje Unije na področju migracij temeljiti na načelu solidarnosti, in obsoja države članice, ki očitno kršijo to načelo; poziva Svet, naj nadaljuje reformo dublinske uredbe, ki jo trenutno zavira in s tem preprečuje pravilno delovanje skupnega evropskega azilnega sistema; poudarja, da bi morale države članice uvesti kombinacijo programov, povezanih z zaščito, kot sta preselitev in humanitarni sprejem, s katerimi bi lahko osebam, ki potrebujejo mednarodno zaščito, zagotovile možnost, da vstopijo v Evropsko unijo in v njej zaprosijo za azil; spodbuja države članice, naj olajšajo podeljevanje humanitarnih vizumov in izvajanje rednih programov mobilnosti za spodbujanje zakonitih in varnih poti v EU, zlasti za osebe, ki potrebujejo zaščito, ter naj tem osebam zagotovijo dostop do storitev in svojih temeljnih pravic, ne glede na njihov status; poudarja, da morajo države članice prevzeti odgovornost za eksternalizacijo migracijskih politik EU, vključno s sodelovanjem s tretjimi državami, v katerih je visoki komisar Združenih narodov za begunce poročal o pogostih hudih kršitvah in zlorabah človekovih pravic; meni, da bi morala imeti Unija pri prizadevanjih za preselitev ključno vlogo na svetovni ravni; opozarja, da mora država članica pri vsakem ukrepanju v okviru uporabe prava EU spoštovati pravice in načela iz Listine o temeljnih pravicah; poziva države članice, naj dejansko zagotavljajo pravico posameznikov do azila in v okviru premestitev sprejmejo begunce iz držav članic, ki se soočajo z množičnimi prihodi ljudi; poziva jih tudi, naj spoštujejo načelo nevračanja in v svoje azilne postopke in postopke na meji uvedejo ustrezne zaščitne ukrepe; ostro obsoja dejstvo, da nekatere države članice ne spoštujejo zakonodaje EU o azilu in vračanju ter kršijo pravice migrantov in prosilcev za azil, na primer tako, da ne zagotovijo učinkovitega dostopa do azilnih postopkov, ne dajo jasnih informacij o pravnih sredstvih po odločbi o vrnitvi, migrantom in prosilcem za azil ne zagotovijo hrane ali uporabljajo samodejno in sistematično pridržanje;
15. priznava delo različnih nevladnih organizacij v Sredozemlju ter njihova prizadevanja pri

reševanju življenj in zagotavljanju humanitarne pomoči tistim, ki jo potrebujejo; opozarja, da je reševanje na morju pravna obveznost po mednarodnem pravu, saj je v členu 98 Konvencije Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu, ki so jo ratificirale vse države članice in tudi sama Unija, določeno, da je treba zagotoviti pomoč vsem osebam v stiski na morju; želi spomniti na svojo resolucijo z dne 5. julija 2018 o smernicah za države članice, s katerimi bi preprečili kriminalizacijo humanitarne pomoči¹; poziva države članice, naj podprejo nevladne organizacije, namesto da ovirajo njihovo delo, Komisijo in države članice pa poziva, naj razvijejo in zagotovijo iskalne in reševalne operacije; poziva EU in države članice k ustreznemu financiranju iskalnih in reševalnih operacij v okviru vseevropske humanitarne operacije; poziva države članice, naj v svojo zakonodajo prenesejo izjemo za humanitarno pomoč iz direktive o pomoči, da bodo zmanjšale neželene posledice svežnja o preprečevanju nudenja pomoči za državljane in organizacije, ki nudijo humanitarno pomoč migrantom, in za socialno kohezijo družbe sprejemnice;

16. poudarja, da mora biti obravnavanje ranljivosti in posebnih potreb migrantov sestavni del integracijskih procesov; želi spomniti, da bi bilo treba redno, dokler je to nujno, presojati potrebe migrantov, saj se lahko njihov položaj in potrebe spremenijo in zelo razlikujejo glede na državo izvora; poudarja, da je združitev družinskih članov učinkovito sredstvo za krepitev položaja migrantov in jim daje občutek, da se lahko začnejo privajati na novo okolje in vključevati v novo gostiteljsko družbo; opozarja, da zgolj politika sprejemanja ne zadostuje, saj se EU sooča z izzivom izvajanja učinkovite politike vključevanja; v zvezi s tem poziva k okrepitvi izmenjave primerov dobre prakse vključevanja med državami članicami;
17. je seznanjen z vzpostavitvijo več novih obsežnih informacijskih sistemov ter s ciljem izboljšanja njihove interoperabilnosti ob ohranjanju potrebnih zaščitnih ukrepov, zlasti glede varstva podatkov in zasebnosti; poziva države članice, naj uvedejo posebne zaščitne ukrepe, da bo interoperabilnost obsežnih informacijskih sistemov skladna s temeljnimi pravicami vseh državljanov, pri čemer je treba posebno pozornost nameniti pravicam otrok in ranljivih oseb, kot so prosilci za mednarodno zaščito in upravičenci do te zaščite, ter profiliranju; poziva države članice, naj poskrbijo, da bodo pri izvajanju interoperabilnosti izpolnjeni tudi cilji v zvezi z zaščito otrok, kot sta identifikacija pogrešanih otrok in pomoč pri združitvi družine;

Pravice žensk

18. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je bilo v dokumentu Agencije za človekove pravice iz leta 2017 o izzivih za človekove pravice žensk v EU potrjeno, da se ženske in dekleta v EU nenehno soočajo z diskriminacijo na podlagi spola, seksističnim sovražnim govorom in nasiljem na podlagi spola ter da jim to zelo otežuje uveljavljanje pravic in enakopravno udeležbo v družbi;
19. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da poročilo Evropskega invalidskega foruma z naslovom Ending forced sterilisation of women and girls with disabilities (Odprava prisilne sterilizacije invalidnih žensk in deklet) navaja, da invalidne ženske še vedno trpijo zaradi samovoljnih odločitev za sterilizacijo brez njihove seznanjenosti, privolitve ali odobritve;

---

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0314.

20. v zvezi s tem poziva države članice, naj preučijo šest glavnih področij posredovanja za večjo zavezanost zaščiti dostojanstva in pravic žensk in deklet, predlaganih v poročilu agencije, in sicer: podelitev pooblastil organom za enakost za obravnavanje cele vrste vprašanj, ki vplivajo na pravice žensk, in sicer od enakosti spolov do nasilja nad ženskami; izboljšanje spletne varnosti; učinkovitejše spodbujanje enakosti spolov v izobraževanju in vseživljenjskem učenju; uvedba kvot glede na spol kot drzen korak v smeri pozitivnega ukrepanja; vključevanje načela enakosti spolov v usklajevanje gospodarskih politik v EU prek evropskega semestra; izboljšanje zbiranja podatkov in širjenja znanja o vseh oblikah diskriminacije žensk in deklet ter nasilja nad njimi;
21. odločno obsoja vse oblike nasilja nad ženskami in zato ponovno poziva Komisijo, naj predloži pravni akt, s katerim bo podprla države članice pri preprečevanju in odpravi vseh oblik nasilja nad ženskami in dekleti ter nasilja na podlagi spola; poziva Svet, naj aktivira premostitveno klavzulo, tako da soglasno sprejme sklep o opredelitvi nasilja nad ženskami in dekleti (in drugih oblik nasilja na podlagi spola) kot enega od področij kriminala, ki so naštet v členu 83(1) PDEU; pozdravlja, da je EU 13. junija 2017 pristopila k Istanbulski konvenciji, saj gre za prvi obsežni, pravno zavezujoči instrument s področja preprečevanja nasilja nad ženskami in nasilja na podlagi spola, vključno z nasiljem v družini, ter boja proti njima na mednarodni ravni, kljub omejitvi na zgolj dva mandata; obžaluje, da je konvencijo doslej ratificiralo le 20 držav članic, obžaluje, da so v nekaterih državah članicah razprave o ratifikaciji Istanbulske konvencije spremljale zavajajoče interpretacije v zvezi z opredelitvijo spola in nasilja na podlagi spola; spodbuja države članice, ki konvencije še niso ratificirale, in Svet, naj brez odlašanja dokončajo postopek pristopa EU h Konvenciji in dosežejo soglasje o spremljajočem kodeksu ravnanja, ki bo urejal izvajanje konvencije na ravni EU; poziva Komisijo in države članice, naj na vse mogoče načine, tudi z redno finančno podporo, podpirajo civilnodružbene organizacije, ki delajo z žrtvami nasilja na podlagi spola;
22. poudarja, da imajo seksizem in spolni stereotipi, ki so privedli do dominacije nad ženskami in diskriminacije žensk, resne posledice za temeljne pravice žensk na vseh področjih življenja; opozarja, da so ženske pogosto žrtve večplastne diskriminacije, med drugim na podlagi pripadnosti narodnostni manjšini, spolne usmerjenosti, invalidnosti ali statusa migranta; poudarja, da je za dejansko odpravo vseh oblik diskriminacije potrebno izobraževanje na vseh ravneh in za ljudi vseh starosti o enakosti žensk in moških, nestereotipnih spolnih vlogah in spoštovanju osebne integritete; spodbuja države članice, naj to vprašanje ustrezno obravnavajo v šolskih učnih načrtih; obžaluje, da se ženske še vedno srečujejo z neenakostjo na delovnem mestu, kot so nižje stopnje udeležbe v zaposlovanju, razlike v plačilu in večje število zaposlitev s krajšim delovnim časom, slabše pokojninske pravice, poklicna segregacija in slabša stopnja napredovanja; poziva države članice, naj obravnavajo ključne strukturne ovire za krepitev ekonomskega položaja žensk ter premajhno zastopanost žensk na področjih dela, odločanja in politike, ki so posledica različnih in prepletajočih se oblik neenakosti, stereotipov in diskriminacije v zasebnem in javnem življenju; poziva države članice, naj predlagajo ukrepe za učinkovito preprečevanje spolnega nadlegovanja in nasilja na javnih mestih, na delovnem mestu ter na spletu in zunaj njega, žrtvam nasilja na podlagi spola pa zagotovijo primerno število zavetišč ter ciljno usmerjene in integrirane podporne storitve, vključno s pomočjo in svetovanjem po travmatski izkušnji; poziva države članice, naj izmenjujejo dobro prakso in policijskim ter pravosodnim uradnikom zagotavljajo redno usposabljanje o vseh oblikah nasilja nad ženskami;
23. izraža podporo demonstracijam, ki so leta 2017 potekale v več državah članicah zaradi

poslabšanja stanja na področju pravic do spolnega in reproduktivnega zdravja ter obsežnega poročanja medijev o primerih spolnega nadlegovanja; odločno poudarja, da odrekanje storitev na področju spolnega in reproduktivnega zdravja ter s tem povezanih pravic, vključno z varnim in zakonitim splavom, pomeni obliko nasilja nad ženskami in dekleti; ponovno poudarja, da morajo imeti ženske in dekleta nadzor nad svojimi telesom in spolnostjo; spodbuja države članice, naj sprejmejo učinkovite ukrepe za spoštovanje in zaščito pravic žensk do spolnega in reproduktivnega zdravja v povezavi z vrsto državljskih, političnih, ekonomskih, družbenih in kulturnih pravic, tudi pravice do telesne celovitosti, zdravja, zaščite pred mučenjem in grdim ravnanjem, pravice do enakosti in nediskriminacije; v zvezi s tem poudarja, da je treba invalidom priznati vse temeljne pravice v enaki meri kot drugim; poziva države članice, naj zagotovijo celovito spolno vzgojo ter enostaven dostop žensk do načrtovanja družine in celotnega nabora zdravstvenih storitev na področju reprodukcije in spolnosti, vključno s sodobnimi načini kontracepcije ter varnim in zakonitim splavom; ugotavlja, da to pomeni, da je treba odpraviti zakone, politike in prakse, ki kratijo te pravice, in preprečiti zmanjševanje obstoječe zaščite; poudarja vlogo Unije pri ozaveščanju in spodbujanju dobre prakse v zvezi s temi vprašanji;

Medijska svoboda, svoboda izražanja in svoboda zbiranja

24. želi spomniti, da člen 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah vsakemu posamezniku zagotavlja pravico, da ni nadlegovan zaradi svojega mnenja, pravico do svobodnega izražanja in pravico, da išče, sprejema in širi informacije in ideje s kakršnimi koli sredstvi in ne glede na meje;
25. poudarja, da sta javno posvetovanje in razprava nujna za delovanje demokratičnih družb, ter v tem okviru spodbuja EU in države članice, naj sprejmejo nadaljnje ukrepe za varstvo in zaščito svobode govora in združevanja, saj gre za temeljni pravici in osnovni načeli demokratičnih procesov; želi spomniti na poročilo generalnega sekretarja Sveta Evrope o stanju demokracije, človekovih pravic in pravne države iz leta 2017, ki navaja, da so možnosti za miroljubne proteste omejene, če so javna zborovanja predmet neupravičenih omejitev; pri tem ostro obsoja vse pogostejše omejevanje svobode združevanja, ki so ga oblasti v nekaterih primerih izvršile z nesorazmerno uporabo nasilja nad mirnimi protestniki; opozarja, da morajo organi kazenskega pregona pri izvajanju svojih nalog spoštovati in varovati človekovo dostojanstvo ter ohranjati in spoštovati človekove pravice vseh oseb; poudarja, da je policija predvsem služba za varnost in zaščito ljudi ter da mora biti vsaka pretirana in neupravičena uporaba sile s strani organov kazenskega pregona predmet nepristranskih in obsežnih preiskav ustreznih organov posameznih držav članic;
26. poziva države članice, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za zaščito in promocijo obstoja pluralnih, neodvisnih in svobodnih medijev; odločno obsoja težnje v nekaterih državah članicah po koncentraciji medijskih hiš v rokah vladi naklonjenih poslovnih subjektov in prakso zlorabe javnih medijskih hiš za razširjanje zgolj vladnih sporočil; ugotavlja, da je naloga medijev spodbujati zdravo posvetovanje ter da so zato mediji steber demokracije;
27. je zaskrbljen, ker je mogoče na nacionalni ravni v državah članicah EU zaslediti le malo posebnih zakonskih ali političnih okvirov, ki ščitijo novinarje in delavce na področju medijev pred nasiljem, grožnjami in ustrahovanjem; želi spomniti na opozorilo Sveta Evrope, da bi lahko zlorabe in kazniva dejanja zoper novinarje spodbudila potencialno

visoko stopnjo samocenzure, to pa vodi v krnitev svobode izražanja in spodkopavanje pravice državljanov do obveščeniosti in udeležbe; izraža globoko zaskrbljenost zaradi umorov novinarjev, ki se še vedno dogajajo v državah članicah; poziva nacionalne organe kazenskega pregona, naj sprejmejo vse možne ukrepe, da preprečijo tako nasilje, okrepijo sodelovanje z Europolom in pospešijo preiskave umorov novinarjev v EU; je zaskrbljen tudi zaradi prekarnih delovnih pogojev številnih novinarjev in delavcev na področju medijev ter zaradi stopenj fizičnega in psihološkega nasilja, ki so mu izpostavljeni, saj lahko ti dejavniki zmanjšujejo njihovo zmožnost za opravljanje svojega dela, spodjedajo kakovost novinarstva in onemogočajo izražanje novinarske raznolikosti; poudarja pomen vseevropskih projektov, kot sta projekta za spremljanje pluralnosti medijev in ocenjevanje svobode medijev, s katerimi se ocenjujejo tveganja za pluralnost medijev v Evropi, evidentirajo omejitve, grožnje in kršitve, ki imajo posledice za medijsko svobodo, izvajajo kampanje ozaveščanja ter zagotavlja podpora za ogrožene novinarje in čezmejno preiskovalno novinarstvo; poudarja, da bi bilo treba v okviru novega večletnega finančnega okvira zagotoviti finančna sredstva za taka in podobna vprašanja;

28. poudarja ključno vlogo žvižgačev pri varovanju javnega interesa in spodbujanju kulture javne odgovornosti ter integritete v javnih in zasebnih institucijah; Poudarja, da je žvižgaštvo bistven del preiskovalnega novinarstva in medijske svobode; obsoja grožnje, povračilne ukrepe in obsodbe, s katerimi se žvižgači se vedno soočajo v EU; v zvezi s tem želi spomniti na svojo resolucijo z dne 24. oktobra 2017 o legitimnih ukrepih za zaščito žvižgačev, ki z razkrivanjem zaupnih informacij podjetij in javnih organov ravnajo v javnem interesu¹; opozarja na ugotovitev Komisije v sporočilu z dne 23. aprila 2018 o okrepitvi zaščite žvižgačev na ravni EU², da je samo deset držav članic sprejelo celovito zakonodajo za zaščito žvižgačev; pozdravlja predlog Komisije z dne 23. aprila 2018 za horizontalno direktivo o zaščiti oseb, ki poročajo o kršitvah prava Unije³, in poudarja pomen hitrega nadaljnega ukrepanja s strani zakonodajalcev, da bi se predlog lahko sprejel pred koncem sedanjega zakonodajnega obdobja;
29. pozdravlja sporočilo Komisije z dne 26. aprila 2018 o boju proti dezinformiranju na spletu: evropski pristop⁴ ter ukrepe, ki jih vsebuje in ki so namenjeni vzpostavitvi preglednejšega, verodostojnega in odgovornega spletnega ekosistema, izboljšanju varnosti in odpornosti volilnih postopkov, spodbujanju izobraževanja in medijske pismenosti, povečanju podpore za kakovostno novinarstvo ter krepitvi zmogljivosti strateškega komuniciranja Unije; je zaskrbljen zaradi potencialne nevarnosti lažnih novic za svobodo govora in izražanja ter neodvisnost medijev, pri čemer poudarja, da utegne njihovo širjenje negativno vplivati na kakovost politične razprave in informiranost državljanov pri udeležbi v demokratični družbi; meni, da si lahko državljani le z razvojem izobraževanja in usposabljanja, ki temeljita na kritičnem razmišljanju, oblikujejo lastno mnenje; poudarja, da lahko politične stranke in zasebni ali javni subjekti v EU in zunaj nje uporabljajo politično profiliranje, dezinformacije in manipuliranje z informacijami ter da so lahko zaradi tega ogrožene demokratične vrednote EU, kot se je pokazalo pri škandalu v zvezi z družbama Facebook in Cambridge Analytica; poziva Komisijo, naj izvaja ukrepe za preprečevanje teh praks ter za zagotovitev varstva podatkov, preglednosti in kibernetske varnosti;

---

¹ UL C 346, 27.9.2018, str. 143.

² COM(2018)0214.

³ COM(2018)0218.

⁴ COM(2018)0236.

30. je zaskrbljen zaradi obstoječih ovir, s katerimi se pri svojem delu soočajo zagovorniki človekovih pravic, vključno z organizacijami civilne družbe, dejavnimi na področju temeljnih pravic in demokracije, vključno z resnimi omejitvami svobode združevanja in svobode govora za te organizacije in državljane ter omejitvami financiranja; priznava ključno vlogo teh organizacij pri uresničevanju temeljnih pravic in vrednot za vse in poudarja, da bi morale imeti možnost, da delajo v varnem okolju, v katerem so deležne dobre podpore; je zaskrbljen zaradi krčenja prostora za civilno družbo v nekaterih državah članicah; poziva EU in države članice, naj proaktivno obravnavajo temeljne vzroke za zmanjševanje tega prostora in naj spoštujejo temeljne pravice; ponovno poziva k zagotovitvi namenskih sredstev EU, kot je navedeno v resoluciji Parlamenta z dne 19. aprila 2018 o vzpostavitvi evropskega instrumenta vrednot¹, za zagotovitev podpore organizacijam civilne družbe, ki spodbujajo temeljne vrednote v Evropski uniji, ter za preprečitev vsakršne zlorabe teh sredstev;

Rasizem, ksenofobija, diskriminacija, sovražni govor in druge oblike nestrpnosti

31. želi spomniti, da bi morale EU in njene države članice učinkovito obravnavati ter preprečevati diskriminacijske in nasilne incidente, povezane s šolanjem migrantskih in begunskih otrok, romskih otrok in otrok pripadnikov manjšin, in sicer tako v obliki pravnih ukrepov kot tudi v obliki spodbujanja vzajemnega razumevanja in socialne kohezije; spodbuja države članice, naj zagotovijo, da bodo redni učni načrti vključevali učinkovite ukrepe za zagotavljanje in spodbujanje spoštovanja raznolikosti, medkulturnega razumevanja in človekovih pravic. zato spodbuja države članice EU, naj v šolah spodbujajo vključujoče izobraževanje že v zgodnjih letih;
32. opozarja, da so vsakršno nasilje in kazniva dejanja, ki jim botrujejo rasizem, ksenofobija, verska nestrpnost ali predsodki do invalidnosti, spolne usmerjenosti ali spolne identitete posameznika, primeri kaznivih dejanj iz sovraštva; obsoja vse vrste primerov kaznivih dejanj iz sovraštva in sovražnega govora, ki se vsakodnevno dogajajo v EU in so v nekaterih državah članicah postali normalni; najostreje obsoja vzpon skrajno desničarskih gibanj in je zaskrbljen zaradi banalizacije sovražnega govora, ki jo je mogoče pripisati nekaterim političnim osebnostim; poziva k ničelni toleranci do kakršne koli diskriminacije na kakršni koli podlagi; poziva Komisijo in Svet, naj nemudoma nadaljujeta in zaključita pogajanja o direktivi o enakem obravnavanju; opozarja, da Okvirni sklep Sveta 2008/913/PNZ z dne 28. novembra 2008 o boju proti nekaterim oblikami in izrazom rasizma in ksenofobije s kazensko-pravnimi sredstvi, ki bi ga morale države članice začeti izvajati do 28. novembra 2010, zagotavlja pravno podlago za izrekanje kazni pravnim osebam, ki javno spodbujajo nasilje ali sovraštvo proti manjšinski skupini;
33. opozarja, da morajo države članice, ki sistematično beležijo, zbirajo in vsako leto objavljajo razčlenjene podatke o vseh oblikah diskriminacije in kaznivih dejanj iz sovraštva, to storiti izključno za namen opredeljevanja vzrokov za diskriminacijo in boj proti diskriminaciji ter da morajo biti ti podatki popolnoma anonimni, da bi se preprečilo oblikovanje profilov ali vodenje „etnične“ statistike, hkrati pa državam članicam ter drugim pomembnim deležnikom omogočajo pripravo učinkovitih in z dokazi utemeljenih pravnih in političnih odzivov na te pojave; želi spomniti, da je treba vse podatke zbirati v skladu z nacionalnimi pravnimi okviri in zakonodajo EU o varstvu podatkov; pozdravlja oblikovanje vodilnih načel o kaznivih dejanjih iz sovraštva za

---

¹ Sprejeta besedila, P8_TA(2018)0184.

organe pregona ter o dostopu do pravnega varstva, zaščiti in podpori za žrtve kaznivih dejanj iz sovraštva, ki jih je pripravila skupina na visoki ravni za boj proti rasizmu, ksenofobiji in drugim oblikam nestrpnosti; ponovno poudarja, da so pridobivanje otrok za spolne namene, kibernetško ustrahovanje in pornografija iz maščevanja nove oblike kriminala na spletu, ki imajo lahko izjemno resne posledice, zlasti med mladimi in otroki; v zvezi s tem opozarja na potrebo po medijski in informacijski pismenosti, zlasti za otroke, da bi se zagotovila odgovorna uporaba interneta; izraža zaskrbljenost, ker žrtve zaradi nezadostnih varoval ne prijavljajo kaznivih dejanj iz sovraštva in ker organi v državah članicah ne opravijo ustreznih preiskav in ne zagotavljajo obsodb za ta kazniva dejanja; zato vztraja, da je treba žrtve spodbujati, naj prijavijo kazniva dejanja iz sovraštva ali primere diskriminacije, ter jim zagotoviti ustrezno zaščito in podporo;

34. poziva države članice, naj si še naprej prizadevajo zagotoviti učinkovito izvrševanje Direktive Sveta 2000/43/ES z dne o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb ne glede na raso ali narodnost (direktiva o rasni enakosti)¹ v praksi in naj zagotovijo učinkovito izvrševanje okvirnega sklepa o rasizmu in ksenofobiji, da se bodo spopadle z vztrajno diskriminacijo Romov, antisemitizmom, islamofobijo, afrofobijo, proticiganstvom in strahom pred revnimi ljudmi; poudarja, da bi morale države članice pripraviti ali pregledati in po potrebi spremeniti nacionalne strategije vključevanja, da bi vse ljudi resnično opolnomočili za učinkovito sodelovanje v postopku vključevanja s spodbujanjem in zaščito njihovih temeljnih pravic;
35. izraža zaskrbljenost, ker v letu 2017 ni bilo večjega napredka pri uresničevanju ciljev iz nacionalnih strategij vključevanja Romov; poudarja, da sredstva iz evropskih strukturnih in investicijskih skladov niso povezana z nacionalnimi strategijami vključevanja Romov ter da Romi od njih pogosto nimajo koristi; obsoja primere diskriminacije, segregacije, sovražnega govora, kaznivih dejanj iz sovraštva in socialnega izključevanja, ki jih doživljajo Romi; obsoja nenehno diskriminacijo Romov na področju dostopa do stanovanj (zlasti prisilne izselitve), dostopa do zdravstvenega varstva, izobraževanja, trga dela, pravice in enakosti pred zakonom; svari, da so posebej ranljivi romski otroci in ženske;
36. obžaluje, da so bile osebe LGBTI leta 2017 še vedno žrtve ustrahovanja, nadlegovanja in nasilja ter da so se soočale z večplastno diskriminacijo in sovraštvom na različnih področjih, kot so izobraževanje, zdravje, stanovanje in zaposlovanje; je zaskrbljen zaradi stalnih izkušenj s stigmatizacijo na podlagi spola, nasiljem in diskriminacijo oseb LGBTI ter pomanjkanja znanja in ukrepov s strani organov kazenskega pregona, zlasti v zvezi s transspolnimi osebami in marginaliziranimi osebami LGBTI; spodbuja države članice k sprejetju zakonov in politik za boj proti homofobiji in transfobiji; ostro obsoja spodbujanje in prakso uporabe preusmeritvenih terapij za osebe LGBTI ter spodbuja države članice, naj takšne prakse opredelijo kot kaznivo dejanje; prav tako ostro obsoja patologizacijo transspolnih in interspolnih identitet; želi spomniti, da boj proti nasilju, povezanem s spolno identiteto, spolnim izražanjem, spolnimi značilnostmi ali spolno usmerjenostjo posameznika, spada v okvir EU glede nasilja na podlagi spola; poziva Komisijo, naj v ta okvir vključi vidik spolne identitete; poziva vse države članice, naj sprejmejo ukrepe, s katerimi se podobno spoštujejo in ščitijo pravice do spolne identitete, spolnega izražanja, telesne celovitosti in samoodločbe; poziva države članice, naj kazenske zakonike posodobijo v skladu z direktivo o rasni enakosti; meni, da je treba spolno usmerjenost in invalidnost vključiti v vse kataloge lastnosti, zaščiteneh pred

---

¹ UL L 180, 19.7.2000, str. 22.

diskriminacijo; pozdravlja izvajanje nekaterih točk iz seznama ukrepov Komisije za spodbujanje enakopravnosti LGBTI (2014–2019); poziva Komisijo, naj na tem področju ohrani ambiciozno večletno načrtovanje v tesnem sodelovanju z organizacijami civilne družbe, ki so dejavne na tem področju;

37. poudarja, da se je treba boriti proti diskriminaciji verskih manjšin; je zaskrbljen zaradi vzpona antisemitizma in islamofobije; poudarja, da je treba odpraviti sovražni govor in kazniva dejanja iz sovraštva, da bi se lahko borili proti vzponu ter radikalizaciji rasizma in ksenofobije; poudarja, da rasizem in ksenofobija nista mnenji, temveč kaznivi dejanji;
38. opozarja, da je Konvencija OZN o pravicah invalidov pravno zavezujoča mednarodna pogodba, ki jo je podpisala in ratificirala EU ter se trenutno izvaja v okviru evropske strategije o invalidnosti za obdobje 2010–2020, njen namen pa je zagotoviti enake možnosti v zvezi z dostopnostjo, sodelovanjem, enakostjo, zaposlovanjem, izobraževanjem in usposabljanjem, socialno zaščito, zdravstvom in zunanjimi ukrepi EU; poudarja, da je Komisija v poročilu o izvajanju evropske strategije o invalidnosti, objavljenem februarja 2017, ugotovila, da so invalidi kljub izboljšanju stanja, zlasti z evropskim aktom o dostopnosti, predlaganim leta 2015, še vedno v slabšem položaju in diskriminirani pri zaposlovanju, izobraževanju in socialnem vključevanju; v zvezi s tem poudarja, da cilji strategije še niso doseženi, da bi bilo treba v obdobju 2017–2020 sprejeti posebne ukrepe ter da je Parlament v resoluciji z dne 30. novembra 2017 o izvajanju evropske strategije o invalidnosti¹ priporočil, naj se sprejmejo obvezujoče zahteve o dostopnosti na javnih prostorih, določi najmanjši delež zaposlenih invalidov, zagotovijo jamstva za vključujoče izobraževanje, vključno z dostopom do pobud, kot je Erasmus+, ter naj se posebna pozornost nameni invalidnim ženskam in otrokom;
39. poziva vse države članice, naj pripravijo nacionalni načrt za boj proti vsem oblikam nasilja nad otroki; ponovno poziva Komisijo, naj obnovi svoje zaveze za oblikovanje nove agende EU za pravice otrok in nove strategije za pravice otrok, poleg tega pa naj si prizadeva vključevati otrokove pravice v politike, zakonodajo in finančne odločitve EU ter jih upošteva pri načrtovanju in izvajanju regionalnih in kohezijskih politik;
40. obžaluje večplastno in presečno diskriminacijo, s katero se soočajo starejše osebe v starajoči se evropski družbi; poziva, naj se ta vidik na vseh ravneh upravljanja bolj vključi pri oblikovanju in izvajanju politik, tudi pri izvajanju evropskega stebra socialnih pravic;
41. meni, da je zaradi hitrih sprememb v digitalnem svetu treba uvesti učinkovitejše ukrepe za zaščito osebnih podatkov in zasebnosti; priznava, da so internet ter družbeni in drugi mediji odlična komunikacijska orodja, zlasti kot vir informacij za javnost, a obenem poudarja, da lahko služijo tudi kot tehnološka orodja za nadzor nad civilno družbo in ogrožanje ranljivih skupin, zlasti otrok in žensk ter predvsem z zalezovanjem, nadlegovanjem in objavljanjem fotografij s spolno vsebino ali golih fotografij brez soglasja; poziva države članice, naj z uravnoteženim pristopom k urejanju spletnih vsebin učinkovito zagotovijo pravico do prejemanja in širjenja informacij v skladu s členom 11 Listine; je seznanjen s predlogom Komisije za uredbo o preprečevanju širjenja terorističnih vsebin na spletu, ter poziva Svet in Parlament, naj besedilo oblikujeta tako, da bo zagotovljen sodni nadzor nad odločitvami o odstranitvi spletnih

---

¹ UL C 356, 4.10.2018, str. 110.

vsebin;

Vloga in mandat Agencije za temeljne pravice

42. pozdravlja pozitivne ugotovitve Agencije za temeljne pravice v drugi neodvisni zunanji oceni za obdobje 2013–2017 (oktober 2017) in na njih temelječa priporočila upravnega odbora agencije;
43. pozdravlja operativno delo agencije na različnih področjih, na primer na migracijskih žariščnih točkah v Grčiji in Italiji, ter njene dejavnosti ozaveščanja in usposabljanja na področju človekovih pravic; poziva k razširitvi splošnega zakonsko določenega poslanstva agencije z vključitvijo operativne dolžnosti, da institucijam, organom in agencijam EU ter državam članicam pri izvajanju prava EU zagotovi tehnično pomoč, usposabljanje in krepitev zmogljivosti glede vprašanj temeljnih pravic;
44. je seznanjen z mnenji Agencije za temeljne pravice ter odločno spodbuja države članice, naj upoštevajo in izvajajo njena priporočila, da bi zagotovile dosledno spoštovanje temeljnih pravic v Evropski uniji;
45. ponovno poziva, naj se mandat agencije uskladi z lizbonsko pogodbo, med drugim naj se izrecno določi, da uredba o njeni ustanovitvi zajema policijsko in pravosodno sodelovanje;
46. pozdravlja mnenja agencije o osnutkih zakonodaje EU in se strinja s priporočili njenega upravnega odbora, da bi morala imeti agencija v primeru, ko zakonodajalec EU obravnava zakonodajne dosjeje, pri katerih se sprožajo vprašanja temeljnih pravic, možnost zagotoviti pomoč in strokovno znanje po potrebi in ne zgolj na uradno zahtevo ter da bi zato morala uredba o njeni ustanovitvi agenciji omogočati, da na lastno pobudo izdaja nezavezujoča mnenja o osnutkih zakonodaje EU, s čimer bi pri sprejemanju zakonodaje v celoti izkoristili njeno strokovno znanje;
47. meni, da bi morale institucije EU zagotoviti okrepljene oblike svetovanja, ocene učinka in pravni nadzor, tudi tako, da za nasvet zaprosijo ustrezne neodvisne strokovne organe, kot je Agencija za temeljne pravice, kadar lahko zakonodajni akt potencialno spodbuja temeljne pravice ali nanje negativno vpliva; v zvezi s tem meni, da bi se lahko v revidirani različici medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje določilo bolj redno posvetovanje z Agencijo za temeljne pravice;
48. priporoča, naj zakonodajalca EU vedno, ko se pri zakonodajnem dosjeju sprožijo veliki pomisleki v zvezi s temeljnimi pravicami, agencijo zaprosita za neodvisno in zunanje mnenje o človekovih pravicah; poziva Komisijo, naj agenciji zagotovi ad hoc sredstva, da bo lahko v celoti izpolnila svojo nalogo;

o

o o

49. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.